

УДК 378.14:340.143(1-194.6)(043.2)

Бузун О. О., студентка,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Пильгун Н. В., к.ю.н., доцент

ЯКІСНА ХАРАКТЕРИСТИКА ЮРИДИЧНОЇ ОСВІТИ: ДОСВІД ВЕЛИКОБРИТАНІЇ

Юридична освіта у суспільстві має своє пріоритетне значення, так як надання кваліфікованих юридичних послуг населенню, щодо реалізації та захисту їх прав, має суспільну і особистісну цінність. В сучасному світі юриста розуміють як професіонала, котрий має певні фундаментальні та спеціальні правові знання, що глибоко переконаний у призначенні права й законності, кваліфіковано виконує свої задання при розв'язанні юридичних проблем в ім'я захисту прав і законних інтересів громадян [1, с. 41].

У Великобританії юридична освіта практично виключно є платною. Проте вступних іспитів немає, а також щорічні набори студентів у вузі є невеликі приблизно до ста чоловік. Цим пояснюються, перш за все, можливості широкого використання індивідуальних форм роботи зі студентами. Так, наприклад, в Лондонському університеті викладач за програмою працює згідно з індивідуального плану не більше ніж з десятьма студентами, в Оксфордському університеті – не більше ніж з трьома студентами в аудиторії. І це говорить, про якість юридичної послуги.

Як відомо, вища юридична освіта у Великобританії є двухступеневою, тобто трьохлітнє університетське навчання і однорічне або дворічне практичне стажування, наприклад, з метою здобуття статусу адвоката. Обов'язковими юридичними дисциплінами, що вивчаються в університетах є кримінальне право, конституційне право, право власності, контрактне право, трудове право, деліктне та інші. Інколи включають додаткові дисципліни за вибором студентів в цілях розширення знань за спеціалізацією.

В кінці завершення навчання в університеті складаються іспити відповідно до стандартів, які визначені асоціацією юристів Великобританії. Перш за все, головним завданням навчання в університеті є практичний ухил студентів, вони повинні орієнтуватися на майбутню роботу в конкретних фірмах.

Порівняно з Українською юридичною освітою, то англійська юридична освіта має спецефічні риси. По-перше, воно зорієнтована на підготовку високо-кваліфікованих професійних адвокатів. Це зумовлено тим, що в Англії немає так званих «кар'єрних суддів». Тому суддею у Великобританії може стати той адвокат, який практикував протягом тривалого часу та добився великих досягнень в своїй практичній діяльності.

Головним та традиційним для англійського права є поділ адвокатів на дві групи: соліситорів та баристерів. Баристери є адвокатами вищої кваліфікації, які мають право вести справи в суді. Всі ж інші адвокати є соліситорами. Тому отримання юридичної освіти соліситори і баристери одержують по різному і складають різні іспити, тобто у даних осіб різний рівень підготовки.

Майбутній соліситор, що отримав університетську освіту, повинен вже пройти 9-місячний курс лекцій в юридичному коледжі, який є спеціалізованою юридичною школою лондонського Юридичного товариства, або в спеціалізованих політехнічних школах в провінції або в Лондоні [2, с. 231].

Соліситори мають такі завдання: або обслуговують власні підприємства у товариствах з іншими solicitors, або працюють за наймом як помічники у товариствах. Вони безперечно є кваліфікованими сторонами у судових процесах і можуть виступати звичайно як сторони в усіх судах, разом з тим, вони не мають право аудієнції в усіх судах.

А от до баристерів, то вони навчаються за іншою схемою. По-перше, особи з юридичною освітою повинні бути зараховані в школу-гільдій та пройти курс в «школі права», і це є певною з давніх давен. Незалежно практикуючі баристери отримують справи шляхом передачі на розгляд, тобто, вони не приймають судові доручення безпосередньо від клієнтів, а отримують судові доручення, як правило, від соліситорів. Вони здійснюють право аудієнції у будь-якому суді і мають виключне право аудієнції у вищих судах. Також вони надають юридичні консультації як незалежні консультанти [3].

Щодо вимог юриста у Великобританії, то особа повинна мати не менше 18 років, мати знання з англійської мови та мати згідно вимог певну характеристику, та, звичайно, бути повністю правоздатною особою.

Отже, підсумовуючи вище сказане, можна стверджувати, що юридична освіта у Великобританії є досить престижною, та має свої традиції. Як відомо, то світовий університет права (University of Law), співпрацює з чотирма із п'яти світовими юридичними фірмами. На сьогодні відомі такі юристи Англії, які прославились на весь світ, а саме Вальтер Скот, Томас Мор, Стивен Кертис, Генрі Фінч тощо. Можна стверджувати про те, що юридична освіта у Великобританії є досить розвиненою та має неабиякий рівень, для того щоб давати приклад для

інших країн, а юристи-практики надзвичайно досвідчені і відповідають всім вимогам щодо даної професії.

Література

1. Гусарєв С. Д., Тихомиров О. Д. Юридична деонтологія (Основи юридичної діяльності): навч. посіб. / С. Гусарєв, О. Тихомиров. – К.: Знання, 2008. – 495 с.

2. Погрібний І. М. Порівняльне правознавство: навч. посіб. / І. Погрібний. – Х.: вид-во ХНУВС, 2006. – 296 с.

3. Андрошук А. Професія юриста в країнах Європейського Союзу / Аліна Андрошук // Юридичний журнал. – 2011. – № 2 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.justinian.com.ua/article.php?id=3652>

УДК 340.134:347.85(091)(043.2)

Губенко В. В., студентка,
Навчально-науковий інститут
комп'ютерних інформаційних технологій,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Зуєва В. О., к.п.н., доцент

ЗВИЧАЙ ЯК ДЖЕРЕЛО ПРАВА

Законодавство нашої країни формувалось роками і продовжує формуватись надалі. Воно покращується, вдосконалюється відповідно до обставин та вимог сучасного життя. Але є одна складова, яка не підлягає модернізації та змінам, звичаї та традиції. Закони та норми встановлювались не лише за потреби створити нові регулятори порядку та відносин в країні, а й для закріплення та збереження вже сталих звичок і понять, які є не менш ефективними в застосуванні. Явище звичаїв у праві вивчається не лише юридичними науками, а й привертає увагу істориків. Загалом звичай – це певне правило поведінки, якого дотримується на певній території певна група людей. Мається на увазі стале правило поведінки, якого дотримуються ще з давніх часів і що стало основою, на яку спираються при регулюванні відповідних відносин та поведінки. Також досить часто у побуті можна зустріти таке поняття як неписаний закон, тобто дане правило не регулюється державою, але є сталим відповідно до звичаїв і традицій, хоча даний вид контролю суспільних відносин більш поширений закордоном.

Ще за часів Київської Русі деякі звичаї негласно вважались законами. Так, багато науковців виділяють, що саме Нестор Літописець в «Повісті минулих літ», описуючи життя суспільства, згадує звичаї на одному рівні з законами. З цього можна зробити висновок, що можливо саме сталі на той момент правила, що передались через покоління, стали основою для